

ne. 135

Capdepera i Cala Rajada

novembre 1.992.

PORTALET

Cap Vermell.

Novembre 1.992.
Ne. 135.

Bolletí de l'Obra
Cultural Balear.

Capdepera
i
Cala Rajada.

L'hem fet:

Joan Rai.
Pep Terrassa.
Ma. Antònia Gomis.
Jaume Fuster.
Paco Galià.
Sebastià Ferrer.
Biel Torres.
Joan Espiritusanto.
Miquel Ferragut.
Lucià Sirer.
Isidor Rodríguez.
Isidre Boné.

Dipòsit legal 1197/80.
Imprimeix:
Apostol i Civilitzador .
(Petra).

*Els col.laboradors d'aquesta
revista, expressen la seva
opinió als articles firmats.*

*Cap Vermell.
Apartat de correus,69.
Capdepera.*

Clar com s'aigua , quan s'acabi s'acabarà per a tots.

*Amb aquestes dues parrafades ,el Govern Balear, ens demana que
siguem bons al.lots i no tudem l'aigua pagant, això si, el corresponent cànon
per depurar-la.*

*Aparentment és una campanya ' (millor dit dues campanyes
paral.leles) molt encertada : l'aigua és un bé escàs i s'ha de mesurar el seu
consum i protegir la qualitat. Però si analitzam les directrius del Govern
Balear acabarem amb complexe de beneïtons. I no és que les propostes siguin
errònies.*

*¿ Quina autoritat moral té, el govern autònic, per demanar-mos
que anem amb compte amb l'aigua, quan ells mateixos aproven urbanitzacions
i camps de golf que multipliquen el consum sense preveure els efectes ?*

*Un camp de golf, de tamany mitjà, consumeix com un poble de 5.000
a 10.000 habitants. A Capdepera se n'han fet dos.*

*Per què no s'inverteix en un canvi de mètode de regadius, per a
molts de cultius, a Mallorca ?*

*L'agricultura és dels majors consumidors d'aigua (243 Hm3/any
en front dels 73 Hm3/any de consum humà - turistes inclosos-) amb un 72
per cent del consum. Invertir en modernitzar l'agricultura és estalviar en
consum i donar un alè a un sector agònic.*

*Per què no preveure l'excés de consum, contant amb l'increment
d'urbanitzacions i de l'oferta turística?*

*A Capdepera s'han hagut de perforar nous pous per l'increment de
la demanda i esgotament dels pous proveïdors. Tenim l'aigua de les més cares
de Mallorca, i sembla necessària una puja de preu.*

*Si, a Mallorca, tots hem de mesurar i consumir l'aigua amb
prudència. Cosa que no podem esperar de les pròpies institucions que fan
campanyes en les quals no hi creuen.*

*Un altre aspecte, i no manco important , és el sanejament de les
aigües brutes i el que ens costa.*

*No hi ha dubtes de la necessitat que l'aigua ha de tornar neta a la
mar i que hem de pagar perquè pugui ser així. Però... està ben enfocat el
cànon ?*

*És relatiu que, com s'afirma a la propaganda institucional, paga
més el que més consumeix: la tarifa bàsica mensual (per a tots els
consumidors privats igual) i el fet que no sigui un impost progressiu (quan
més gasta més alt és el per centatge del cànon a pagar) sinó lineal (tant per cent
fixe) no afavoreix gens la disminució del consum, ni penalitza els grans
consumidors.*

L'import pagat sembla excessiu i suposa quasi la duplicació de la despesa per aigua d'una família mitjana al mes. A més de les contribucions especials que, per fer la depuradora, ja hem pagat (malgrat estar previst tornar-les, no ens feim massa il·lusions) i les obres de connexió per unir les canonades de les vivendes al col·lector general. I sembla que no és prou!

A Balears hem de deixar d'usar l'aigua com a arma política, i passar de la demagògia (campanyes publicitàries milionàries) a la racionalització dels recursos.

De res serveix que els ciutadans estalviïn uns centenars de metres cúbics d'aigua corrent, si amb la Reforma de la LLei d'Espais Naturals, per exemple, es permetrà construir 5 camps de golf més i 3 noves urbanitzacions amb un consum, en litres, multimilionari.

Nota: L'Ajuntament ha aprovat una puja general de 8 pessetes (més o manco un 13,5 %) per m3 d'aigua, a més d'un increment de la quota mínima.

ESCOLES MUNICIPALS. L'escola d'adults està a punt d'iniciar les seves activitats, cursos, curssets, tallers i tallerets omplint el temps lliure dels majors durant l'hivern.

Les escoles municipals de música i esport ja han començat, incorporant novetats respecte als cursos anteriors. Tant per l'augment de propostes com per l'increment dels preus de matrícula.

NOVA AULA D'INFORMÀTICA. El curs passat s'inaugurà una aula d'informàtica a S'Alzinar, enguany s'ha estrenada a S'Auba. L'Apa de S'Auba ha comprat cinc ordinadors que són empreuts per donar classes d'informàtica, a l'horari extra-escolar. Sense dubte aquesta inversió serà molt profitosa per a tots els alumnes.

Paral·lelament la secretaria ha començat a informatitzar-se, emprant el programa "Gestió de centres" que distribueix gratuïtament la Conselleria de Cultura.

ALINEACIÓ. El xalet que fa cantonada entre el carrer Mendez Nuñez i el conqueridor de Mèxic l'estan

reformant i, s'ha aprofitat l'avinentesa per alinear la voravia amb la resta del carrer.

NEW LOOK. Al passeig Colom, Amèrica i altres carrers de Cala Rajada han aparegut unes senzilles i coquetes papereres de metall més sòlides que les anteriors. Les volíem desitjar una llarga vida, però ja han estat fetes mal bé per uns jovenots, ja identificats per la Policia Municipal.

BOLLES. Els nins aprofiten molt millor que els adults els pocs espais urbans de que disposen.

Vos recordam que al Club S'Auba i al solar de davant Ca'n Patilla s'adaptaren espais per practicar petanca. Idò cap dels dos solars - després de costar-nos uns doblers a tots - són emprats per la finalitat per la qual foren creats. Serveixen perquè els al.lots juguin a bolles. Al manco els infants en fan ús, sinó serien espais morts i doblers tudats.

Si hi passau a les quatre o a les cinc, veureu quina al.lotada hi ha!

ATUR. L'Inem i l'Ajuntament de Capdepera han tornat a muntar l'oficina per sol.licitar la prestació per atur i demandes de feina a la Casa del Mar. Roman obert fins el 30 de novembre, de 8,30 del matí fins a les 12,30.

ONADA DE ROBATORIS. Enguany s'ha avançat a les dates habituals... serà la crisi? Moltes cases del municipi han tornat rebre la visita dels lladres. Sembla que en quasi tots els casos, a darrera, hi ha els mateixos delinqüents.

La demanda d'assegurances de la llar s'ha disparat!

DONACIÓ. L'Entitat "Sa Nostra" ha donat a l'hemeroteca de l'Associació Premsa Forana els vint toms del diccionari Espasa Calpe. Ens feim ressò de l'agraïment per l'obsequi que augmentarà els fons bibliogràfic del nou Casal de Sant Joan.

OBRES D'EMBELELIMENT. L'adjudicació de les obres d'embelleliment han posat, una altra vegada, en evidència al pacte de govern municipal. De fet l'adjudicació a l'empresa local Coexa (defensada per PP, UCAP i CB) en front d'Entrecanales (defensada per PSOE, PSM i IU), ha estat contrària a la voluntat de l'equip de govern.

Ara només ens queda desitjar que la qualitat dels materials i acabats de l'obra estiguin a l'altària dels doblers que costarà l'embelleliment.

ACCIDENT A L'AUTOVIA. Una altra vegada l'Autovia Joan Carles I, ha estat un punt fatídic. La passada nit del 24 d'octubre, el jove Benito Torres sofrí un greu accident al colissionar la motocicleta amb un arbre.

Des d'aquí vagi el nostre condol als seus familiars i amics que ben segur ploren la seva absència.

HOMENATGE. El passat 17 d'octubre, i organitzada per ex-components de la banda de Cornetes i Tambors, tingué lloc un a trobada per agrair al director de la banda, Agustí Muñoz, la seva labor.

L'acte consistí en un sopar en el "camping" de Sa Font de Sa Cala, al qual essistiren més de cent comensals. El moment més emotiu fou quan li varen entregar una obra feta per l'escultor artanenc Miquel Sarasate. Després vingué un breu parlament, a càrrec d'en Pere Nebot en el que va recordar els quasi vint anys de la història de la banda de cornetes i tambors de Capdepera, fent referència a un ex-componet que ja no hi és entre noltros: Joan Mercant.

Na Maria, esposa d'en Agustí reb un ram de flor a l'acte d'homenatge del director de la banda de cornetes i tambors.

AVISOS, NOCES i COMUNICATS

PLATAFORMA EN DEFENSA DE LA LLEI D'ESPais NATURALS.

La Llei d'Espais Naturals, aprovada el mes de gener de 1991, corre greu perill. Fa pocs dies el grup parlamentari PP-UM ha presentat al Parlament Balear una proposició que, si s'aprova, representaria desvirtuar una de les lleis més progressistes de les emanades de la cambra autonòmica, i respaldada per un ampli consens social.

Un gran nombre d'entitats, organitzacions cíviques, partits, etc., ha decidit crear una coordinadora denominada PLATAFORMA EN DEFENSA DE LA LLEI D'ESPais NATURALS (LEN).

El proper dia 26 de Novembre, a Palma, hi haurà una manifestació en defensa de la LEN.

MANIFEST EN DEFENSA DE LA LLEI D'ESPais NATURALS.

Els espais naturals de les Balears constitueixen el patrimoni col·lectiu més important de les nostres illes tant pels valors intrínsecs d'aquestes àrees, com per motius culturals econòmics i de qualitat de vida. Es responsabilitat indefugible de tots contribuir a la preservació d'aquests espais, possibilitant així la seva transmissió a les generacions futures.

Des de gener de 1991 comptam a les Balears amb una llei de protecció dels espais naturals, una de les aspiracions populars més sentides dels darrers anys.

Dissortadament ja s'ha presentat al Parlament Balear una proposició per reduir la protecció que otorga aquesta llei. La seva aprovació suposaria una greu amenaça per a la conservació del nostre patrimoni natural, i constituiria un acte de irresponsabilitat històrica.

Les associacions, sindicats, partits, entitats i institucions que signen aquest manifest demanen:

*** Que no sigui acceptada aquesta proposició de modificació, a la baixa, de la Llei d'Espais Naturals.**

*** Que es prenguin mesures efectives per assegurar la conservació efectiva de les àrees incloses al catàleg.**

Referit a aquest tema, l'Ajuntament de Capdepera ha aprovat una moció d'adhesió (presentada pel PSM) al manifest que fou aprovada per tots els grups polítics, amb l'excepció del PP.

EL PSM PRESENTA ESMENES AL PROJECTE DE LLEI DE TRANSFERÈNCIES DE COMPETÈNCIES A LES COMUNITATS AUTÒNOMES QUE ACCEDIREN A L'AUTONOMIA PER L'ARTICLE 143.

Els nacionalistes demanen competències en Educació, Comerç Interior, Sanitat i Seguretat Social.

El PSM-Nacionalistes de Mallorca ha presentat un conjunt d'esmenes al projecte de llei de transferències de competències, resultat del pacte entre el PP i el PSOE. Aquest pacte va ésser qualificat en el seu moment pels nacionalistes com una veritable "burla a la població de les Illes Balears".

La Llei que es va aprovar significa no reconèixer el principi de singularitat de les Illes Balears, establint una uniformització a la baixa entre les C.A. més endarrerides. Restam en el fons del sac. Sense un reconeixement de la nostra insularitat de la problemàtica de la nostra economia, de la nostra cultura i llengua, del nostre dret a decidir des d'aquí sobre el futur d'aquí.

Privant a les Illes Balears de les competències mínimes de l'autogovern es fa una veritable declaració del nostre país com a menor d'edat polític. Un cop més se'ns discrimina. Un cop més el PP i el PSOE coincideixen, i demostren que hi ha un veritable govern de coalició en matèria autonòmica: un govern centralista i uniformitzador. El PP i PSOE són una mateixa cosa.

Pel PSM correspon a la CA de les Illes Balears impulsar l'iniciativa de reforma de l'Estatut, i correspon, per tant, tramitar la llei aprovada pel Parlament de les Illes Balears el 1991, tant sols amb l'abstenció del PSOE, de reforma de l'Estatut.

Els nacionalistes plantegen, a les seves esmenes l'assumpció de quatre competències més per a les Illes Balears: l'Educació (en tant que som l'única CA amb llengua pròpia que no ha aconseguit encara les competències en ensenyament), es proposa que en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor de la llei es constituïxi la comissió Mixta de transpassos; Comerç interior, ja que és imprescindible per a regular l'activitat en un sector fonamental; Sanitat i Seguretat Social, en la mesura en què és imprescindible un tractament específic d'aquestes àrees.

El PSM és conscient que aquests quatre aspectes són tant sols una part del conjunt competencial que se'ns pretèn restar. Regim Local, Policia autonòmica, justícia, execució de la legislació penitenciària, planificació de l'economia, etc., resten també com a clares discriminacions, que s'hauran de plantejar com a necessàries per a un futur autogovern.

OFICINA DE PREMSA.
7 d'Octubre de 1992

26-N
(d i j o u s)

manifestació
en defensa de la
lleï d'espais naturals

Piça
d'Espanya

8 del
vespre

Plataforma en Defensa de la Llei d'Espais Naturals

Parcs infantils o...

El nostre municipi té uns espais naturals molt agradables, però no basten. Els habitants del poble necessitam uns llocs on els nostres fills puguin jugar sense perill, on els pares i mares les deixin esplaïar-se sense una atenció continua per evitar mals majors. Per una altra part l'escola necessita, a més d'un pati amb ciment, un lloc on el nin desenvolupi els distins moviments del seu cos, per adquirir les habilitats que són pròpies d'aquesta edat. Quins són aquests parcs infantils?.

Abans de donar solucions a aquesta pregunta, analitzaríem la situació real dels nostres parcs. Bàsicament tots -durants molts d'anys han patit i pateixen de les mateixes enfermetats: manca de jocs i els que hi ha són vells; no hi ha, n'hi ha hagut massa control sanitari de l'arena ni de les seves instal.lacions i finalment la vigilància que hi ha és insuficient. Però no basta una bona vigilància, sinó que també es necessari una conciènciació dels joves que utilitzen aquestes instal.lacions. Els llocs d'esplaï per a nins i joves, no han d'esser un refugi d'aquells pocs que només es dediquen a romprer-les, entre tots hem de lograr erradicar aquests individus. Com serà possible això? Idò molt senzill, bastarà en oblidar-los, no participar amb ells i també denunciar-ho a les autoritats. Per una altra part serà necessari que els organismes pertinents com són la regiduria de cultura i l'equip psicopedagògic (SMOE) de l'Ajuntament dissenyin un vertader pla d'actuació per donar una sortida a aquest nins i joves que no volen o no poden desenvolupar la convivència en uns marges normals.

Una vegada que haguéssim solucionat aquest problema estaríem en disposició de montar unes vertaderes instal.lacions, dirigides als nins, als joves i també a la gent adulta. En el primer cas seria necessari montar uns jocs d'esplaï

pel més petits. Avui en dia tenim nombrosos exemples com són les del parc infantil del Castell de Bellver de Palma, on els nins poden jugar i desenvolupar la seva imaginació. Pels joves podríem col.locar jocs, circuits i un centre social d'esplaï. Finalment per a la gent adulta muntaríem bancs i pistes d'esports en bones condicions.

Creim que els dos objectius platejats -construir unes bones instal.lacions i que tothom les respecti-, són prioritaris i més si pensam que el nostre poble no té massa desenvolupat les actuacions dintre aquest camp.

Darrerament hem sentit a dir que l'Ajuntament ha confeccionat un pla per adecentar els parcs i així ens ho confirma el Sr. Batle que assegura que: "durant el proper exercici s'iniciaran -poc a poc-aquestes reformes i millores dels nostres parcs infantils". Esperam que així sigui, si la economia municipal ho permet i que a la fi es doni, al manco, la mateixa importància a les persones com s'ha donat fins ara als cotxes. En el cas que això es dugui a terme podrem felicitar al consistori per haver superat l'àrea pendent que l'Ajuntament té, des de fa molts d'anys, amb la gent del nostre poble.

Llapis, tinta i tinter

JA TORNAM COMENÇAR!

Una vegada més hem rebuts la mala notícia que els aficionats a les coses dels altres, han deixat l'atur i han tornat començar la laboriosa tasca de tomar i obrir portes, caixes forts,... Fins quan això?

MOZART

SONS I RENOUS

maria antònia gomis ferrer

ENTENDRE LA MÚSICA CONTEMPORÀNIA

Participant en una conversa amb dos coneguts compositors catalans de música contemporània, s'arribà a la conclusió que el problema del públic no és que no entengui aquest tipus de música, sinó que tampoc enten , per exemple, la de Mozart.

Mozart componia per a un públic que coneixia les formes musicals clàssiques i valorava l'obra del compositor en funció d'unes formes que ja coneixia previament. Naturalment, Mozart tenia una manera molt pròpia de tractar la forma clàssica, una manera molt sorprenent de tractar la modulació. I el seu públic ho sabia valorar. El que l'escolta actualment, l'assimila a força de sentir-lo, s'acaba familiaritzant amb aquest llenguatge, però no s'adona com abans de les seves característiques. La música dels compositors més coneguts entra dins l'orella del públic amb naturalitat i li produeix una espècie de satisfacció. Ara bé, això no és entendre l'obra.

El problema apareix a partir de Schenberg, quan els compositors es plantegen el contingut total de l'obra i no treballen damunt d'una forma clàssica. El públic ha de fer l'esforç d'entendre la nova forma, perquè va lligada a tot el contingut poètic, emocional i tècnic de l'obra. Quan no l'entén, perquè no està acostumat a entendre la música, se'n distancia.

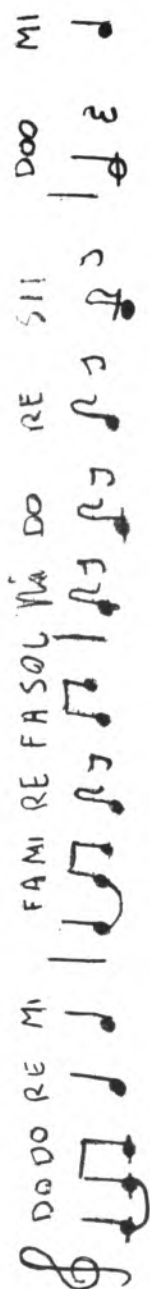
El públic habitual dels concerts és passiu. En canvi, escoltar música contemporània reclama generalment una participació més activa, un sentit crític.

El desenvolupament de la tonalitat va fer que durant molts de segles se realitzassin obres mestres (autèntiques obres d'art). Al nostre món occidental ja neixem escoltant el llenguatge tonal, que tant potser una cançó de Julio Iglesias, de Lluís Llach o una obra clàssica de repertori. S'arriba a la conclusió que "sona bé". La persona que estigui desproveïda d'inquietuts cercarà la comoditat en cada cosa, no li agradarà fer l'esforç d'entendre el que no entén automàticament. Al gran públic de música, els consumidors de la indústria musical, se li dona el que demana més fàcilment. En aquestes condicions jutja la música d'una manera superficial, aprecia les obres que no li demanen cap esforç.

El classicisme enganya molt, sembla tan simple i tan fàcil... Però, com deia un compositor austriac de principis de segle "*a veure qui és capaç d'imitar Mozart!, de tan simple és molt difícil*".

Un amant de la música ha de tenir inclinació a conèixer el fons de l'autor, per què l'obra és d'aquella manera. Si entenguéssim el valor d'una música clàssica tan vitalista i variada, malgrat estar tallada sempre sobre les mateixes formes pre-establertes, entendriem el valor dels compositors contemporanis que s'han de buidar cada vegada el cap per l'absència de formes pre-establertes. Si comencem pel fet que algunes sonates de Beethoven es toquen molt poc per culpa de la seva complexitat, aleshores ens explicam, en part, la dissociació del gran públic envers la música contemporània.

S'ha tendit en excés al mínim esforç per part de l'auditori.

Gestió de la Qualitat Total.

M. A. Flaquer.

Les més importants publicacions econòmiques del món s'estan referint a la Gestió de la Qualitat Total (GCT ó TQM) com l'eina competitiva de les pròximes dècades.

El Japó, inicialment, i els Estat Units, més recentment, establiren la qualitat com a element prioritari de la seva política industrial. En aquest cas no han estat els governs, sinó les empreses i els seus directius els que han pres l'iniciativa. Això és el que es dedueix de la creació de l'*European Foundation for Quality Management* (EFQM) i l'assistència de més de mil alts directius del continent, amb els seus presidents al davant, al II Forum organitzat per aquesta fundació.

Com a la resta d'Europa, a Espanya també la iniciativa privada, representada per vint-i-tres destacades companyies, ha creat el *Club Gestió de Qualitat* per promoure l'adopció de la GCT.

Per què la Gestió de la Qualitat Total ?

Tradicionalment, el terme "qualitat" ha estat sempre lligat a la qualitat del producte. Això implica que s'ha de concentrar tota l'atenció a la funció de producció, conferint a la qualitat un caràcter unidimensional, enfocat al producte estàtic.

En els darrers anys s'ha produït una sèrie de variacions en l'entorn que han provocat que les empreses s'enfrontin a uns reptes no considerats fins ara :

- Un canvi permanent en les necessitats dels clients.

- Les expectatives dels clients són, cada dia, més àmplies, no limitant-se al producte i exigint un conjunt de serveis addicionals.

- La globalització dels mercats han duit una major competència internacional.

- Una acceleració del canvi tecnològic que duu, en si mateix, un potencial de perfecció i reducció de despeses en la fabricació de productes i en la prestació de serveis.

Per poder fer front a aquesta sèrie de reptes és necessari considerar la qualitat amb un caràcter multidimensional i dinàmic.

Per això podrien definir la GCT com " Un procés de gestió intergral de totes les activitats

d'una empresa amb l'objectiu de satisfer amb eficiència econòmica les expectatives del client, sigui aquest intern o extern".

Com implantar la Gestió de la Qualitat Total?

L'estructura i el ritme d'implantació de la GCT varia en funció de les característiques de cada organització. Es pot afirmar que cada empresa té la seva versió de la GCT en funció de la seva cultura organitzativa i situació competitiva. Malgrat això, existeixen uns ingredients o principis bàsics que són imprescindibles per a l'adopció de la GCT.

Per aconseguir la implantació de la GCT és necessari ésser capdavanter en la consecució de qualitat, formular estratègies i polítiques a dur, basar-se en una gestió adequada dels recursos i de les persones i dissenyar, d'una manera orientada al client, tots els processos de la companyia.

Concloent, la GCT ens proporciona un sistema de gestió que posa èmfasi primer en l'atenció absoluta al client intern o extern, segon en la necessitat d'involucrar-se en la totalitat de l'organització per arribar a ésser competitiu, i tercer en la possibilitat de replantejar com es duu a terme qualsevol procés o actuació de l'empresa.

Definitivament, la GCT, dona a les companyies una oportunitat i una possible justificació de desaprendre l'après que, donat l'entorn canviant, no és gens despreciable.

23 de març de 1.992.

Un

per aquesta foto.

Hi ha situacions en què dues coses bones donen un conjunt negatiu, dolent o pintoresc. La fotografia vos mostra una situació d'aquets tipus: el cartell d'una bona pel·lícula, d'aquestes que fan riure ben de veres, i la indicació d'aparcament no poden conviure juntes. Tots dos no congenien, serà per manca d'espai, per imprevisió del que els va col·locar o ganes de recordar-nos que som a un país de "xapuces", però un dels dos està de demés.

Per què ?

- Per què...els carrers de Cala Rajada estan sempre tan bruts ?
- Per què... hi ha qui es pensa que els carrers s'on per fer hi carreres ?
- Per què...en Salvador Moll, vol què Es Carregador no gaudís del grau màxim de protecció, al Pla de ports esportius ?
- Per què ...han tardat tant en rescatar el vaixell de Cala Agulla ?
- Per què ...seguim sense poliesportiu ?
- Per què... volen modificar la Llei d'Espais Naturals, si a tothom li agrada així com està ¿ (bé a quasi tothom) ?

La llengua,
feina
de tots

CONVERSA AMB . . .

DAMIANA GIL DE PABLOS

Conversar una estona amb Damiana Gil fou per a nosaltres, no la simple realització d'una entrevista amb la que omplir unes pàgines de CAP VERMELL, sinó un autèntica xalada, una glopada d'aire fresc, un estímul per als qui volem aprendre a tornar vells i no sabem com fer-ho. Des de la seva talaia dels cents anys recentment estrenats, Damiana Gil irradia optimisme i alegria a tots els qui l'envolten i a nosaltres ens va semblar capaç de viure cent anys més si s'ho proposàs.

-No, yo no nací en Madrid capital -*ens aclareix davant una pregunta nostra*- sinó en Colmenar de Oreja, provincia de Madrid. Eso fué el 27 de setiembre de 1892, es decir hace cien años. -*I ho diu amb tota seguretat, sense cap vacil·lació, com si en lloc de cent no n'haguessin passat més que vint d'anys*-. Eramos trece hermanos en casa.

-*Parece encontrarse usted muy bien de salud, doña Damiana...*

-Sííí... -*ho diu amb èmfasi*- estoy muy bien, pero no se crea, también he tenido mis cositas. Dos veces tuve que estar ingresada en el hospital, una vez porque me había picado una garrapata y la otra por un medicamento que tomé y me produjo unos trastornos serios. Pero, vaya, en general puedo decir que he gozado de buena salud hasta la fecha.

-¿Y come usted de todo?

-De todoooo... -*segueix amb la vehemència que la caracteritza*- ahora, como ya no tengo dientes, como mucho puré. Pero sin dientes y todo soy capaz de comerme un buen trozo de pan tostado con queso.

-O con sobrassada -*afageix la seva filla Sacramento, que és present a l'entrevista, com hi es també una altra filla, Fuencisla, i una néta, i una renéta...*

-¿Cuanto tiempo hace que vino usted a Mallorca, señora Damiana, y concretamente a Cala Rajada?

-Hace cuarenta y siete años. Era el año... -*pareix dubtar*-

-Sería el año 45 -*li aclarim*-

-Sería... -*remata ella riguent*.

-¿Qué hacía usted, aquí?

-¿Qué iba a hacer? Trabajar! Estuve trabajando en casa de don Jaime Morant, durante tres años. Después pasé a trabajar con don José Caubet. Pasábamos los veranos en Cala Rajada y los inviernos en Palma. También trabajé para don Gabriel Alomar. En todas las casas donde trabajé me apreciaban mucho, y aún ahora se acuerdan de mí y vienen a verme. Ya lo creo.

-¿Y de familia como andamos?

-Uy! Cuatro hijos tengo, y once nietos y veintidós biznietos. Así que fíjese si voy bien de familia. Muy contenta y muy orgullosa. Todos me quieren mucho y me cuidan muy bien. Muy bien. No me falta de nada.

-Ha cambiado mucho Cala Rajada desde que vino usted, ¿verdad?

-Mucho! Pero si cuando yo vine aquí no había más que cuatro casas de pescadores y algunos chalets de veraneantes... El hotel ca's Bombu, ca'n Corona y el Castellet. Eso es todo lo que había. Ya lo creo que ha cambiado!

-¿Cómo hace usted para mantenerse tan estupendamente, doña Damiana?

-¿Y qué quieres que haga? Ya te he dicho que como de todo. De alcohol lo único que tomo es media copita de champán en las fiestas. Y también hago gimnasia.

-¿Cómo que hace gimnasia?

-Sí, sobre la cama hago ejercicios...

Les seves filles reafirmen el que diu sa mare, entre les rialles generalitzades de tots els presents.

-Y qué nos puede decir de sus aficiones, de las cuales ya hemos oído hablar?

-Pues que me gustan mucho los toros y el fútbol, y que siempre que dan por la tele los veo.

-¿Pero le gusta el fútbol en general, o... ?

-Si, pero yo soy del Real Madrid. Éste delante de todos.

-¿Y cómo va este año su equipo?

-Con el nuevo entrenador va mejor. Además, Martín Vázquez ha vuelto a fichar y es un buen refuerzo. He visto que algunos partidos no ha jugado Butragueño, pero ahora ya lo vuelven a poner.

Que ningú pensi que aquesta disquisició sobre el Real Madrid és cosa que ens hàgim inventat. La nostra entrevistada, cent anys a l'esquena, ens va deixar tan bocabadats com hi poguem estar vosaltres, estimats lectors, en llegir aquesta entrevista.

-El día que cumplió los cien años le hicieron un bonito homenaje, ¿verdad, doña Damiana?

-Sí, ya lo creo, fué muy emocionante. Todo el pueblo vino. Y no te creas que vinieran con las manos vacías, todos colaboraron para que la fiesta fuera bien lucida. Unos traían empanadas, otros cocas y otros "cocarrois". Tanto trajeron que por mucha gente que vino no pudimos ni acabarnoslo. También el señor alcalde vino y me entregó una placa del Ayuntamiento, y otra placa que me entregaron de la Caja de Ahorros *-i mentre ho diu fa que una de les seves filles ens les ensenyin per si de cas dubtàssim de les seves paraules-* ¿Y en la iglesia? ¿Qué te diría? Fue una misa muy bonita, con tres sacerdotes y la coral del pueblo que también vino a cantar. Sí señor, muy bonito, y muy agradecida a todos por lo que hicieron. Muy agradecida, mucho.

-Por como la vemos, doña Damiana, a usted le queda cuerda para rato...

-No sé, no sé. Ahora estoy bien, pero a mi edad, ya se sabe, cualquier día... Yo que sé, si la salud me acompaña, me haría ilusión ver empezar el nuevo siglo. Si Dios quiere...

I aquesta il.lusió de què parla se li dibuixa en uns ulls als que l'edat ha estat incapaç d'esborrar l'espurna de la vivacitat.

Seguíriem parlant i encara parlaríem, si per ella hagués estat.

-Madre, este señor se tiene que marchar *-li diu la seva filla Sacramento-* que seguro tiene mucho trabajo...

-¿Qué trabajo va a tener a esas horas? Ya no son horas de trabajar.

Efectivament, no són hores de feina. Són més de les set de l'horabaixa d'un dissabte. Ens n'hem d'anar, no perquè tenquem feines, sinó degut a altres compromisos que tenim. Quina passada! Quina dona! Quina estona! Si algú, alguna vegada, perd la fe en el gènere humà, que vagi a conversar amb la senyora Damiana i segur que recuperarà l'esperança en la persona, en les persones.

Per molts d'anys amiga nostra, i que Déu il·lumini el vostre camí més enllà del llindar del segle XX, si així convé que sigui...

agenda musical novembre

Dissabte. 7: clàssica

"Quartet de corda Opus 18"
(2 violins, viola i violoncel)
A l'església de Cala Rajada, a les 17h
Organitza:
Patronat Municipal de Turisme
(Programa de concerts
"Un hivern a Mallorca")

Dissabte. 21: Joves Intèrprets
Concert a càrrec dels alumnes de
l'Escola Municipal de Música
de Capdepera
A l'església de Cala Rajada

Diumenge. 22: Banda de Música

Concert de santa Cecília
C. C. B. de Música de Capdepera
A l'església de Capdepera

Dissabte. 28: Clàssica

Barry Sargent i Rumiko Harada
(violí i clave)
Patronat Municipal de Turisme
(Programa de concerts
"Un hivern a Mallorca")
A l'església de Cala Rajada, a les 17h

EL TEMPS...

EL NOSTRE TEMPS

PER JOAN ESPRITUSANTO

Mentre estava escrivint la crònica del temps, a principis del mes passat, en la que parlava, irremissiblement, de la sequera patida al llarg dels mesos d'agost i setembre; començaren a caure les primeres gotes d'aquest mes d'octubre i, jo hanava notant una certa contradicció entre el que contava i el que passava al carrer.

Sortí la revista amb temps plujós, i sort que hi va haver temps d'afegir una nota explicatoria sobre la realitat del moment.

Realment, el mes d'octubre ha canviat la trajectòria dels mesos anteriors, donant moltes plujs, repartides en setze dies, entre el dia dos i el 22 inclusiu. Plujes ben per damunt de la mitja d'aquest mes, essent la tercera de les màximes durant els darrers quinze anys, amb 150,8 litres/m². La primera, amb 223 litres correspon a l'any 1990, i la segona de les màximes, amb 200 litres correspon a l'any 1985. Com a curiositat direm que l'octubre menys plujós fou el de 1989, amb només 12 litres/m².

Una vegada feta aquesta exposició i, analitzant el mes, veim que la primera desena va esser quan calgueren les plujs més fortes, 94,9 litres /m². A la segona desena, la quantitat baixà als 54,6 litres /m². L'únic dia de pluja de la tercera desena fou el 22, amb 1,3 litres/m².

Les plujs superaren els 0,1 litres /m² setze dies. Pasaren del 1 litre /m² tretze dies. Sis dies estigueren per damunt els 10 litres /m² i, una pluja considerable, de 50 litres /m², el dia vuit, només en un parell d'hores.

De tormentes elèctriques en tinguérem els dies 2, 4, 6, 8 i 11.

El vent bufà, majorment, entre mestral i gregal, encara que el vent el dia que més va ploure, el vuit, ho feu de mitjorn.

Les temperatures màximes calgueren d'una manera brutal els dies tres i quatre, no superant els 19°. Una recuperació els dies vuit i onze en els que s'arribà als 26°. La més baixa de les màximes el dia catorze, amb 17° i, una nova recuperació fins arriba al voltant dels 25° a fi de mes.

Les mínimes, els dies tres i quatre, baixaren fins els 13°. La màxima de les mínimes quan el termometre marcà els 11°, els dies 17 i 22. Les mínimes experimentaren pujes a finals de mes.

Com a curiositat històrica recordarem les fortes plujs de Santanyi, el 1957, amb 400 litres /m² i, les inundacions de Ciutat, el 13 d'octubre de l'any 1403, ocasionant 5.000 morts.

Rèquiem per foravila

Pens que no es peçar de pessimista dir que foravila s'enfonsa ja que està ben a la vista; envelleixen els arbres sense a ser cuidats o es tallen sense a ser repoblats els ametllers, oliveres, figueres, garrofers, parres i altres castes d'arbres.

Aquells joves ametllers que vaig veure plantar un dia no poden treure ja flors perquè estan a l'agonia.

Els horts i terres grosses són envaïts per les fonollasses, olivardes i vinagrelles; les terres primes estan plenes d'esbarzers, aritges i tota mena de mala herba; els costers, baixos de muntanyes i pinars estan bruts, plens de llenya i despulles i exposats als incendis.

Es perd progressivament la bellesa d'un paisatge de somni, s'esbaldreguen els marges, les tanques, les parets rectilínies i empinades que fan partió dins les muntanyes; les conduccions de les aigües de les fonts que servien per regar i fer funcionar els molins fariners i s'enderroquen, també, les cases de possessions i de llogarets.

Desapareixen costums i tradicions i part d'una cultura antiga que havia perdurat fins ara.

No es estrany, no, que les persones que encara conraren i adesaren amb fe i il.lusió el que he esmentat es lamenten, quan recorden el passat i veuen el present i el futur que ens espera, perquè diuen que aquell temps era

dur però tenia un fonament ferm, i es fruïa d'una vida més sana i més lliure; mentrestant hem passat a ser servidors d'un negoci comparat a una llàntia que penja d'una corda podrida que a qualsevol moment es pot rompre. Diuen també que mentre que un arbre necessita que passi mitja o tota una generació, segons la classe d'arbre que sia, per rendir el que pertoca el motor serra, en canvi, en deu minuts el deixa capolat.

No vull entrar en polèmica per saber qui són els responsables del que passa ja que els mals ens venen per diferents caires, però és ben cert que els preus dels articles que venen els foravilers es mantenen des dels anys seixanta, mentre que tot el què han de comprar tenen els preus ben al dia i els impostos que han de pagar també estan actualitzats. Actualment el pagès no pot pagar un sou a un jornalier, i a més d'això, malgrat hi hagi atur a balquena, no es troba ningú per fer feina a jornal a foravila i aquesta s'enfonsa cada dia més dins l'avenc de l'abandó i de l'oblit.

*Treballant amb coratge i il.lusió,
aquells braços tan aixuts i falaguers
sabien amb l'arada, aixada i falçó
assaonar bé marjades i costers.*

Miquel Lliteres i Garau

L'ALZINA

Contribució gabellina a s'Expo-92

Sebastià Ferrer "Es Malater"

S'Expo de Sevilla ha tancat ja ses portes, però aquestes han estat obertes durant sis mesos a un caramull de gent de per tot el món. L'han visitada joves, vells, gent treballadora, senyors de tota classe i fins i tot una mala fi de Caps d'Estat. 🐟

Tota aquesta gent ha volgut veure aquests pavellons de totes ses parts del món i de totes ses Comunitats Autònomes espanyoles; perquè cadascú mostrava lo que creia que a ca seva era lo millor i més representatiu.

En tots aquests aspectes sa nostra Comunitat no va eser una excepció, també se va gastar un xinxer de milions i va muntar es pavelló perquè es visitants veiessin que noltros també tenim coses guapes i diferents des altres.

A s'entrada d'es pavelló de Balears hi havia una cosa feta a Cala Rajada que representa a tots es mariners de ses nostres illes. Es llaüt ALZINA que tants i tants de visitants veieren i s'hi retrataren va esser construït a Cala Rajada per un mestre d'aixa calarajader, per després emprar-lo uns mariners corajuts, també de Cala Rajada. 🐟

Es famós mestre d'aixa mestre Miquel "Pollençi" va esser es qui, amb una pila de fusta, va donar forma a l'ALZINA i, en Joan Alzina i en Tomeu Alzina foren es germans mariners que li comanaren aquest llaüt.

Un des germans, l'amo en Tomeu "Puig", encara es passeja cada dia per damunt es moll i, cada dia, en

haver dinat, el podeu trobar prenguent café en es Marítim, mirant-se ses barques que entren i surten i recordant ses moltes vegades que ell i es germà es feren a la mar.

Ell mos conta que va néixer a Capdepera, dia 26 de juny de l'any 1910, en es carrer des Port, damunt ca l'amo en Mateu "Xerubi", on hi va viure fins l'any 17. Es seus amics d'infància foren en Mateu "Xerubi", en Toni "Caracu" i en Biel "Galió". Ja de petitó sa seva curolla era anar a pescar amb son pare i així rebé ses primeres polsimades quan s'embat era de proa.

L'any 1920 va esser quan definitivament es seus pares, en Tomeu Alzina Bauzá i n'Antònia Amoros Sansó, devallaren a viure a Cala Rajada, i ja no s'entornaren.

De molt jovenet, va anar a escola amb don Sebastià Not i en Toni Maneta i, molts de dies, quan devallava de Capdepera s'aturava a Na Ferradura a veure construir es pailebot VICTÒRIA, que tiraren a s'aigua l'any 1921.

Cada dia assegut damunt una pedra de per Na Ferradura o donant voltes, si el deixaven, mirava com col.locaven ses costelles engastades dins sa quilla, cada taula que posaven per tapar-les, cada clau que clavaven per afermar-les, cada pam d'estopa que calafataven dins ses juntes de sa fusta perquè després no hi entràs ni una gota d'aigua, i tot lo demés que feren perquè aquell caramull de fusta, convertit en vaixell, es barallàs amb ses ones de la mar. I ell es veia demunt coberta, ben aferrat a n'es timó, dominant aquell vaixell fins a dur-lo a una terrassa arredossada.

Després d'aquella varada, va seguir anant a Na Ferradura a veure construir un altre vaixell, el VAQUER, que tiraren a s'aigua l'any 1928.

En es deu anys començà a anar a pescar en sèrio amb l'amo en Pere "Barona", padri d'en Joan, en Biel i en Climent "Barona"; però qui l'ensenyà de veres a ser un bon mariner va esser son pare, en Tomeu Puig "Vell".

Sa primera barca que va esser seva, es CUBANO, feia 30 pams; aquell llaüt havia estat es primer a motor que hi hagué a Cala Rajada, l'any 1921.

L'amo en Tomeu, l'any 44 va tenir una patronia per a

vaixells fins a 100 tones i, podia anar des Cap de Creus fins a Cartagena.

As dos germans "Puixos", en Joan i en Tomeu, els ballava una idea per dins sa mollera, tenir es llaüt més valent del món per poder fer feina amb unes garanties que no tenien amb es CUBANO.

Aquests dos germans no estigueren a pler fins que un primer d'octubre de l'any 1944, un diumenge mati de mal temps, a dins es bar Vista Alegre, s'entrevistaren amb mestre Miquel Pollençí que vivia just allà devora. Es dos germans li varen explicar que volien tenir un llaüt de més de 40 pams per poder anar a pescar sense manies i poder tenir a bord es lloc suficient per fer sa feina així com toca.

Mestre Miquel, quan va haver escoltat es dos germans i veure que tenien molt clar lo que volien, els va demanar si es pensaven que eren de Ca'n March, perquè una barca així com la volien seria molt mala de fer i molt cara.

Després d'ets aclariments i afirmacions des germans, que no afluixaven, varen quedar de tornar-se a veure es diumenge vinent per parlar-ne més en sèrio i que mestre Miquel faria es números necessaris per saber es "Puig" de quin mal havien de morir per poder aconseguir es llaüt nou que somiaven.

Es diumenge que vingué davant, després d'haver-se saludat, a mestre Miquel no li sortien ses paraules, quan hagué de donar preu, perquè trobava que era una doblorada haver de pagar 11.070 pessetes per tenir una barca de 41 pams, a 270 pesetes es pam. Per aquest preu mestre Miquel els va dir que els deixaria es llaüt completament armat, sense faltar es seu pal, rem, antena, escotilles i viver.

Com que es germans "Puig" tenien molt de coratge i sabien lo que volien, aquell mateix diumenge clogueren es tracto sense discutir preu, perquè sabien que mestre Miquel els faria es llaüt que ells volien; i com ses paraules, en aquell temps, eren escriptures, ja per comprar sa fusta li feren entrega de mil duros en papers de cent pessetes, amb sa condició que havia d'estar acabat dia primer d'abril de l'any 1945.

Mestre Miquel "Pollençí" es posà a fer feina i quan tengué sa quilla i ses costelles posades, un dia de tants que se miraven sa barca, tots tres plegats, allà enmig des carrer d'en Miquel Garau, donant-li voltes, i sa la tornaven mirar, trobaren que es llaüt seria gros, així com ells volien, i guapo que no n'hi hauria d'altra com ell. L'amo en Joan el midà a passes un raig de vegades i trobà que, efectivament, tenia prop de 40 pams, que eran vuit passes de ses seves. Mestre Miquel per treure'ls de dubtes va anar a cercar es metro i... Maradeueta del Sant Roser!, quina sorpresa varen dur-se'n quan comprovaren que sa quilla feia 42 pams i mig de llargària! Mestre Miquel va dir as germans a veure si podien afegir 525 pessetes perquè li entraria bastant més fusta que sa tractada. Ets "Alzines" no li discutiren cap pesseta, encara que les tenien males d'arreplagar, però ells sabien que no en pagaven cap de més.

D'aquesta manera Mestre Miquel, dia 26 de març de l'any 1945, va entregar sa barca completament acabada, equipada i a punt de tirar a s'aigua.

L'any 41, ets "Alzines", havien comprat a mestre Pep Sirera, un motor ESCANDIA de cinc cavalls, que havien duit de Bilbao i que havien posat an es CUBANO, aquest motor era molt car, però era una meravella no haver de remar ni esperar vent per anar a pesquera i tornar. D'aquest motor n'havien pagat 6.250 pessetes i l'aprofitaren per posar-lo a sa barca nova a la qual posaren per nom ALZINA.

Dia 27 de març de 1945, a les set de sa matinada, tiraren l'ALZINA a la mar, en es mollet devora ca'n Maya; tot es poble hi era per veure-l, eren més de 40 persones ses que badaven, i qualcuna comentà que mestre Miquel Pollençí no cobraria ni un cèntim d'aquella meravella. I era que mestre Miquel ja havia cobrat fins a sa darrera pesseta abans que es llaüt besàs s'aigua de la mar.

Es mateix dia 27 s'ananaren directament a calar sa llagosta, de nansa i, sa primera setmana n'agafaren 147 quilos; aquell any de 1945 n'agafaren 1.249,200 quilos que cobraren a 57 ptes/q. i els va valer més de 70.000 pessetes.

Més envant, a l'any 1948, canviaren es motor per un AIL-SAGRAI de sa casa Rolls, d'una potència de 16-24 h. p. cavalls i els va costar 35.000 pessetes.

Ets germans, Joan i Tomeu Alzina, venguéren es llaüt, l'any 1959, a Ciutat.

Ara, aquest llaüt cala-rajader ha estat més de sis mesos a s'entrada d'es pavelló Balear de s'Expo-92, representant sa pesca de tot el mar Balear.

Si a mestre Miquel "Pollençí", que va esser s'autor d'aquesta meravella de llaüt i as germans Joan i Tomeu "Puig", que foren es promotors i propietaris, est hagués predicat un sant, aquell diumenge de matí de mal temps a dins es bar Vista Alegre, que s'obra que anaven a començar, a més de servir per anar a pescar, un dia seria s'emblema, devant tot el món, de sa flota de llaüts del mar Balear... encara li farien plet.

AGENDA DE LA VILA OCTUBRE

NATS

- Sonia M. Benitez Giraldo de na Sonia i en Manuel (4 set.)*
Rafaela Becquer de na Gabriele i en Klaus (25 set.)
Anais Ramos Mariño de na Maria i en Rafael (3 oct.)
Monserrat Pérez López de na Luisa i en Francisco (13 oct.)
Juan Mingoranz Rodríguez de na M. Jesús i n'Eduardo (13 oct.)
Cristian de la Torre Ortiz de na M. del Carmen i n'Antonio (15 oct.)
Beatriz E. Gonzalez Viejo de na Josefina i en Francisco (15 oct.)
Miquel Hernández Bestard de na Joana M. i en Rafel (20 oct.)
Laura del Rio Ferrer de n'Antònia i n'Angel (20 oct.)

NOCES

- Isabel M. Nuñez Garcia amb Francisco Benitez Ruiz (15 oct.)*

FINATS

- Mateu Gili Garau (9/3/1927 - 7/10/1992)*
Rolf H. J. Schröder (23/6/1930 - 9/10/1992)
Catalina Gili Vaquer (25/1/1905 - 11/10/1992)
Maria Vaquer Moll (26/10/1913 - 14/10/1992)
Rafael Hernández Alonso (4/12/1934 - 20/10/1992)

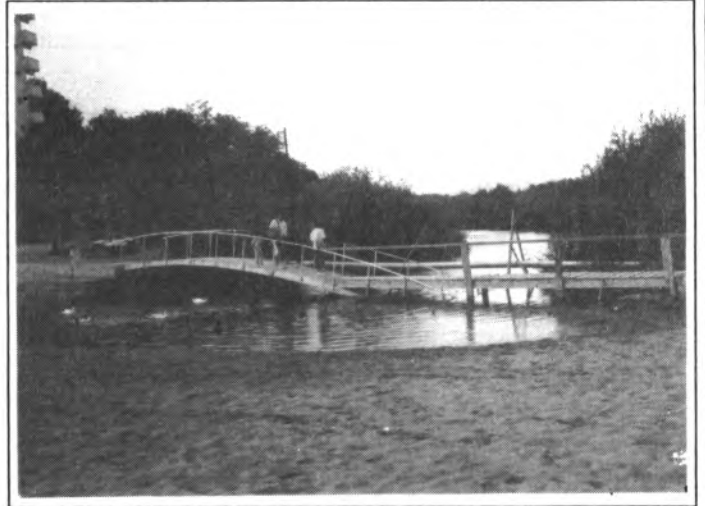
Cap Vermell proposa... ...i l'Ajuntament disposa.

No sabem exactament qui és el responsable del pontet que hi ha al torrent de Canyamel, quan aquest arriba a la platja, però el seu estat i aspecte és vertaderament lamentable.

A més de plantejar-se nous pasetjos marítims a primera línia de la platja de Canyamel, l'Ajuntament, i si no és competència seva la Conselleria d'Obres Públiques del Govern Balear, haurien de prioritzar aquesta singular construcció.

Si és competència de l'Ajuntament no entenem com no s'ha preocupat encara d'ell. Si no... Per què no s'ha presionat a l'organisme corresponent?

I ja que hi som, no seria demanar molt que el pont fos una mica respectuós amb el paisatge i no es faci la clàssica construcció quadriculada de ciment, sense gust, tant acord amb les edificacions dels voltants.

ESPORTS.

ESCOLA ESPORTIVA MUNICIPAL.

L'Escola Esportiva Municipal ha començat el curs amb dues característiques definitòries: Una baixada de matrícula, respecte a l'any anterior, i augment del preu de l'inscripció. Es fa notar que les Olimpíades de Barcelona ha passat i que no hi ha gran interès per l'esport al nostre poble.

A les tertúlies es xerra molt de la importàcia de l'esport, pels nins i la joventut, però els pares poc es preocupen per facilitar que els seus fills practiquin qualsevol esport.

Ja sabem que falta infraestructura esportiva al poble... (On és el poliesportiu?) però també manca interès!

No volem creure que l'augment de matrícula (de 2000 a 4000 ptes anuals, que permet la pràctica de varis esports amb monitors) sigui determinant ja que, encara, és una quantitat reduïda.

En total són uns 40 al.lots i al.lotes matriculats/des a les següents activitats proposades:

- Atletisme.
- Psicomotricitat.
- Bàsquet (I i II).

-Gimnàsia esportiva.

Com ja sabeu la finalitat de l'escola municipal d'esport programa els esports que no es poden trobar en altres grups o institucions del municipi, especialment en edat escolar. La matrícula és única, i permet participar en qualsevol activitat organitzada per la mateixa escola.

Hi ha importants descomptes en cas de ésser varis els germans matriculats.

CAP DE LLEVANT INFORMA

Recentment s'ha creat un nou equip en la secció de fútbol-sala. Són els juvenils CAP DE LLEVANT, baix les ordes de mister Felix Flores, els quals a principis d'any començaràn la competició. Remarcam que tots els jugadors tenen edats compreses entre els 16 i 17 anys.

CAP DE LLEVANT, per tal de recaptar fons, ha posat a la venda participacions de loteria de Nadal, el número de la sort és el 17.558.

Destacam la bona classificació de l'equip de basket senior que ocupa la primera posició, havent perdut tan sols un partit i, haver guanyat els restants amb diferències de trenta i quaranta punts.

També volem destacar la segona plaça que ocupa l'equip de fútbol-sala, complint-se l'objectiu de acabar la primera volta amb els vuit punts necessaris per arribar, al final de la lliga, als "play-off" d'ascens. Es pensa que amb vuit punts més s'aconseguirà l'objectiu.

La penya està complint amb el seu comès, que no és altra que anar rodant per a l'any qui ve inscriure-se com a federats juvenils. Tot i que ha perdut cada semana es va notant una millora en el joc; tot gràcies a la labor del mister, Bartomeu Moll.

El divendres, dia 30, està prevista, a la pista de s'Auba, una torrada per a celebrar la bona marxa de la secció de basket.

EQUIPS DE CAP DE LLEVANT

PENYA

Joan Sureda, Miquel A. Bernat, Felipe Estevez Moya, Antonio Muñoz Flaquer, Placido Perz Gallardo, Felipe J. Dengra Moya, Juan M. Texira Moll, Carlos Garcia Perez, Bernardo Artigues Vicario, Juan Vergara López, Manuel Ferrera Nieto, Félix Mulero, Valeriano Marin, Juan J. Suñer Cladera, Federico Gonzalez Molinero.

Entrenador: Bartomeu Moll Prats

el planeta verd.

20 CONSELLS PRÀCTICS PER CONVERTIR-SE EN UN PERFECTE INDESITJABLE.

Si vols esser un autèntic indesitjable, i no un ximple imitador, segueix aquest consells. Els demés no t'ho agrairan, i tú a la llarga tampoc, però mentres tant....

- 1.- No empris transports públics. Usa només el teu cotxe, per curt que sigui el viatge, i disfruta assustant als ciclistes.
- 2.- No pensis en adoptar a cap nin, i manco del Tercer Món. La superpoblació és un problema dels paisos subdesenvolupats.
- 3.- Consumeix productes enpaquetats, congelats i prefabricat. Renuncia als aliments naturals i als productes regional. I això, de fer-te vegetarià ni pensar-ho !!!
- 4.- No plantis arbres. Talla'ls.
- 5.- Fes de ca teva un petit zoològic. i si són espècies en perill d'extinció millor.
- 6.- Regala productes naturals com el marfil i el coral vermell, si desapareixen ...més valor tindrà el teu present!.
- 7.- Oposa't a que la teva comunitat de veinats s'instal.li un panell d'energia solar.
- 8.- Consumeix tot el que puguis

..i més! Pensa quina misèria seria tenir que viure amb la renda mitja anual (15.000 ptes). Aprofita tu que tens.

9.- Usa piles no recargables i tira-les al primer lloc que trobis. Si contaminen pous o aquífers beu aigua embotellada.

10.- El tabac i l'alcohol són drogues legals. per què no beure i fumar a rompre? A llocs prohibits, el tabac, té més "sabor".

11.- Oposa't a l'entrada d'inmigrants, i nega els drets als que s'han colat. No els ajudis a la seva integració.

12.- Per rentar-te empra el bany en lloc de la dutxa, rega la gespa i el jardí diàriament, canvia l'aigua de la piscina diàriament... Tuda tota l'aigua que vulguis, su en falta ja obriràn nous pous!

13.- No arreglis la roba. Compra sempre novetats i ves amb lo darrer, "a l'última moda", és més IN.

14.- Renta el teu cotxe al carrer o al camp.

15.- No duguis bosses a la compra, que te les donin ells.

16.- No estalviis paper escrivint pels dos costats. No empris paper reciclat.

17.- Compra mobles de fustes exòtiques. L'explotació de les selves i boscs tropicals és problema d'altres països.

18.- Oposa't als grups ecologistes actius, critica les seves accions malgrat notenguis coneixement de causa.

19.- Compra una gelera grossa, així podràs guardar a l'estiu els teus abrics de pells.

20.- Pensa que el teu sistema de vida és el millor. No tens per què respectar als que t'envolten, homes, animals o plantes. Passa del que diuen

"medi ambient".

Evidentment, gràcies a tú i a altres que ja estan amollats pel món, la vida a la Terra serà un poc més insuportable per als demés... però, ja s'arreglaran!

Tú ja seràs un perfecte indesitjable.

Nota : Enguany el foc ha tornat a cremar nombroses hectàrees de bosc i garriga a poble veinat d'Artà, afectant també a Sa Mesquida. Un altre pic l'home ha provocat un greu incendi, aprofitant un dia de fort vent a final d'estiu quan la terra està més seca. La zona en qüestió duu camí de convertir-se en un autèntic desert, vertaderament es tracta d'una catastrophe ecològica.

Quan agafaran la ma criminal que, any rera any, fa del foc un dantesca ritual ?

El molí Vell

Pel que indica el nom, aquest seria el primer molí fariner de vent que es construí a Capdepera. S'edificaria a finals del segle XVIII o principis del XIX.

En aquell temps, el molí estava a un indret ben avinent, quasi bé cèntric, per a la gent que vivia dins el Castell, unes vint famílies, i pels que vivien entorn a la plaça Vella.

Sembla que era un molí d'origen comunitari ja que hi tenien accés els de can Rotget, els de can Pintat i els de can Mariol-lo que eren els habitants de les cases que hi havia on actualment hi ha el casal dels anglesos.

El molí, per la seva situació, forma part del conjunt monumental del Castell i just per aquesta circumstància mereixeria ser conservat.